

З'ЇЗД УРОЛОГІВ УКРАЇНИ

17-18 жовтня 2013 року у центрі бальнеологічного курорту України м. Трускавці відбувся З'їзд урологів України. На жаль, це було тільки перше зібрання за всю історію незалежної України. На ньому були присутні більше 300 урологів зі всіх регіонів України.

Засідання з'їзду проходили у декількох залах, що дозволило розглянути велику кількість питань сучасної урології.

Вражаючих проривів української урології за останній час не відмічалось, але постійний рух вперед був помітний у більшості напрямів урології. Перш за все це стосується широкого впровадження малоінвазивних операцій та маніпуляцій. І якщо раніше це стосувалось здебільшого різних методик лікування сечокам'яної хвороби, то натеper все більше клінік отримують можливість запроваджувати лапароскопічні операції при багатьох інших захворюваннях, в тому числі і при пухлинах.

Загалом на з'їзді було представлено більше 100 доповідей. Найбільшу увагу учасників привернули симпозиуми компаній “Астеллас” та “Глаксо Сміт Кляйн”, а також проведена в перший день з'їзду Європейська школа урології, на якій виступили відомі професора А. Вех (Голандія) та А. Volpe (Італія).

Як на усіх великих зібраннях, перший день був присвячений найбільш важливим проблемам урології. Головними темами, які обговорювались на симпозиумах в перший день з'їзду, були питання лікування доброякісної гіперплазії простати (ДГП) та інфекції сечових шляхів (ІСШ), враховуючи яку велику частку серед усіх урологічних хворих займають пацієнти з даною патологією. Доповідачами виступали професори з Росії та України (І.І. Горпінченко, В.П. Стусь, С.М. Шамрась та В.І. Зайцев). Було показано, що при лікуванні ІСШ урологи все частіше стикаються з резистентними штамами бактерій, що пов'язано з багатьма факторами – такими як відсутність нових антибіотиків, не завжди раціональне їх використання, в тому числі надмірне. Тому активно розвиваються альтернативні шляхи

боротьби з ІСШ, серед яких цільова імунотерапія та використання рослинних препаратів.

Своєрідним містком між основними темами було питання доведеного останніми роками вираженого впливу хронічного запального процесу у простаті на активність розвитку її гіперплазії та появи ускладнень. Причому було показано, що важливе місце при цьому відіграють атипові мікроорганізми, що передаються статевим шляхом (як хламідії, трихомонади тощо). Тому адекватне лікування таких інфекцій сприяє підвищенню загальної ефективності даної категорії пацієнтів.

При розгляді проблеми лікування ДГП було відмічено, що кількість оперативних втручань з приводу ДГП прогресивно зменшується в усьому світі (на жаль, не в Україні). Це пов'язано по-перше з тим, що у багатьох пацієнтів проблеми з сечовипусканням не пов'язані зі збільшенням простати (як раніше вважалося), а з іншими факторами. Вказувалося, що досі ми не маємо чіткого уявлення про причини виникнення дизурії – ані простата, ані власне сечовий міхур не є головною причиною у більшості хворих. Крім того, порушення сечовипускання можуть виникати внаслідок серцевих, гормональних або нервових проблем чи їх лікування. Враховуючи таку поліетіологічність, при первинному обстеженні пацієнтів усі дані системи органів повинні бути ретельно вивчені. По-друге, розвиток фармакології дозволив впровадити в практику декілька нових груп препаратів (окрім традиційних адреноблокаторів), які ефективно лікують дизуричні розлади у цих пацієнтів, що є реальною альтернативою операції. Серед таких напрямів – використання М-холінолітиків, блокаторів 5-альфаредуктази та навіть інгібіторів фосфодіестерази (як Віагра). Усі ці препарати можуть бути ефективними у одних пацієнтів та неефективними у інших. Тому на перший план виходить знання уролога щодо особливостей використання цих методів лікування та вміння підібрати необхідне лікування даному пацієнту.

Засідання Європейської школи урології було присвячено питанням лікування раку нирки. Головний тренд у даній проблемі – максимальне збереження органу на користь органозберігальним операціям (резекція нирки). В той же час слід ретельно аналізувати кожен клінічний випадок для отримання оптимального балансу між бажанням зберегти нирку та можливою не радикальністю операції (при неповному видаленні пухлини). При таких операціях дуже широко за кордоном використовуються новітні варіанти руйнації пухлини, але вони, як правило, вимагають вартісної апаратури і тому в Україні практично не використовуються.

Серед інших доповідей, представлених на зібранні, головним темами були лікування раку простати, уролітіазу, лапароскопічні втручання, дисфункції сечових шляхів та ін. Приємно відзначити, що хоча ми все ще дуже далеко від методик лікування в розвинених країнах (перш за все тих, що потребують вартісної апаратури), але цей розрив стає меншим останніми роками.

При цьому найбільш активно нові методики розвиваються в таких містах, як Харків, Львів, Донецьк, Київ та ін.

Важливим моментом з'їзду було переобрання голови Асоціації урологів України в зв'язку з відходом від активної діяльності О.Ф. Возіанова. Одноголосно на цю посаду було вибрано директора Інституту урології академіка С.О.Возіанова, з чим його і привітали учасники зібрання.

Але чи не найбільше досягнення організаторів – погода, яка була на диво чудовою в Трускавці, який вирізняється тривалими та частими дощами (за що його іноді називають “сечовим міхуром України” – ще один привід провести з'їзд урологів саме там). Всі дні була комфортна погода, яка дозволяла між засіданнями попиту цілющої водички, погуляти з колегами тамтешнім парком та загалом створила чудовий настрій впродовж всієї конференції.

Зайцев В.І., Проданчук І.Г.